

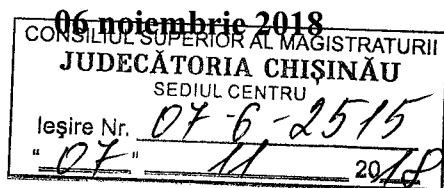
REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfint, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfint, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
MD-2004, mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

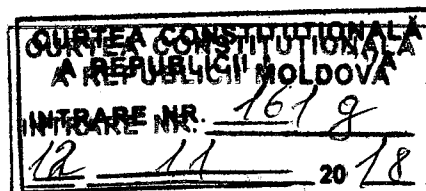
Judecătoria mun. Chișinău vă expediază, în adresa dumneavoastră, Încheierea, Sesizarea, copia cererii de chemare în judecată, copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, copia dosarului intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Taboră Ludmila către SRL "Pecos Auto" și Taboră Ion, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George privind contestarea actelor executorului judecătoresc, pentru a fi examinată conform competenței.

Anexă: Încheierea, Sesizarea, copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, copia dosarului (total – 215 file)

Judecător

Victoria Sanduța

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

*str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău, MD 2004,
Republica Moldova*

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume: BRICEAC

2. Prenume: Andrei

3. Funcția: Avocat

4. Adresa: mun. Chișinău, str. Alba Iulia 79/2, of. 21, MD-2071

5. Tel.: 069 838 834

6. E-mail: briceacandrei@yahoo.com

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta Sesizare are drept obiect supunerea controlului constituționalității a prevederilor Art. 142 din Codul de Executare al RM – care nu prevăd și nu reglementează dreptul terților afectați de rezultatele licitației de a contesta rezultatele licitației și de a beneficia de o examinare în fond a pretențiilor lor, în acest sens.

Conform **Art. 142 din Codul de Executare al RM** – Contestarea rezultatelor licitației:

„(1) Creditorul, debitorul și/sau persoanele care au participat la licitație pot contesta procesul-verbal de desfășurare a licitației în termen de 15 zile de la data desfășurării.

(2) În cazul vânzării bunurilor care urmează a fi supuse înregistrării de stat, va fi contestată încheierea instanței de judecată privind confirmarea licitației.

(3) În termen de 2 luni de la data când trebuiau să afle despre desfășurarea licitației, terții care nu au participat la licitație pot cere anularea rezultatelor ei. Persoanele respective nu vor putea fi repuse în termenul de contestare dacă, din data desfășurării licitației, a trecut mai mult de un an.

(4) În cazul contestării rezultatelor licitației de către părțile în procedura de executare, sumele obținute în urma desfășurării licitației se mențin în contul curent special al executorului judecătoresc pînă la devenirea irevocabilă a hotărîrii judecătorești prin care s-a examinat contestarea.”

Prevederea legală citată **omite să ofere un remediu judiciar** persoanelor care nu sunt parte la procedura de executare, însă a căror drepturi și interese au fost sau pot fi afectate prin licitație. Această normă nu prevede dreptul persoanelor care nu sunt parte a procedurii de executare de a contesta rezultatele licitației și a participa în mod efectiv la examinarea contestației lor, în primă instanță.

Drepturile și interesele legitime ale unui terț, care deține un bun imobil în coproprietate cu debitorul, pot fi afectate în cadrul procedurii de executare, prin aplicarea sechestrului sau vânzarea la licitație a bunului proprietate comună. În această situație, terțul nu este participant al procedurii de executare. Prin urmare, acesta trebuie să dispună de o posibilitate legală de a se adresa în instanța de judecată în vederea verificării legalității acțiunilor executorului și apărării drepturilor sale.

Suplimentar, modul în care este formulat dreptul de contestare a rezultatului licitației în Art. 142 din Codul de Executare al RM, denotă **lipsa unui control judiciar efectiv și deplin al contestației**.

Constatăm că prevederile Art. 142 Cod de Executare al RM vin în contradicție și nu țin cont de prevederile Art. Art. 4, 9, 20, 26, 46 din Constituția RM, Art. 6 (1) și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Art. 1 din Protocolul adițional la CEDO, Art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat de Adunarea Generală ONU la 16 decembrie 1966, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 aprilie 1993, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții Europene de Justiție.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se află dosarul civil inițiat în baza cererii de chemare în judecată a Reclamantei Ludmila TABORĂ către Ion TABORĂ și SC „Pecos Auto” SRL, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George BOȚAN – privind contestarea actelor executorului judecătoresc și rezultatul licitației. Prin Contestația depusă la 14 august 2017 împotriva Procesului-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017, Reclamanta Ludmila TABORĂ a solicitat:

1. *Examinarea și admiterea Contestației;*
2. *Anularea Procesului-verbal din 08 august 2017 cu privire la petrecerea licitației întru executarea documentului executoriu nr. 1-122/12 din 18 octombrie 2012 prin care a fost vândut ap. 301 din str. Mircea cel Bătrân nr. 39, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100313240.02.301, precum și rezultatele licitației.*

Reclamanta a invocat în susținerea Contestației sale că dânsa nu este debitor în cadrul procedurii de executare, însă prin Procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017 a fost înstrăinat bunul imobil ce îi aparține cu drept de proprietate personală.

Prin Hotărârea Judecătoriei sect. Ciocana, mun. Chișinău din 08 iunie 2015 s-a recunoscut dreptul de proprietate al Reclamantei Ludmila TABORĂ asupra ½ cotă-parte din bunul imobil – apartamentul nr. 301 din str. bd. Mircea cel Bătrân nr. 39, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100313240.02.301. Acest fapt este confirmat și prin extrasul din Registrul de stat al bunurilor imobile, anexat la dosar. Scoțând la licitație întregul bun imobil – apartamentul nr. 301, executorul judecătoresc în mod ilegal și abuziv a înstrăinat prin licitație cota-parte a Reclamantei, care nu este debitor în cadrul procedurii de executare. Executorul judecătoresc a încălcat grav dreptul de proprietate al lui Ludmila TABORĂ garantat de Constituția RM, Codul Civil al RM și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform **Art. 1 al Protocolului adițional al Convenției CEDO:** *„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”*

Conform **Art. 9 al Constituției RM:** *„(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.”*

Conform **Art. 316 Cod Civil al RM:** *„(1) Proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. (2) Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.”*

În cadrul examinării litigiului de bază, instanța de judecată urmează să țină cont și să dea apreciere inclusiv următoarelor **circumstanțe**:

– **Condamnarea fostului soț al Reclamantei:**

Fostului soț al Reclamantei i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute la Art. 190 CP al RM. În cadrul procesului penal a fost înaintată acțiune civilă împotriva inculpatului, prin care se solicita de la acesta încasarea sumei de 563 456,46 lei.

La 28 noiembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia de condamnare a fostului soț al Reclamantei. Totodată, instanța a admis acțiunea civilă și a dispus: "Se încasează de la Ion TABORĂ ... suma de 563 456,46 lei."

Tot la 28 noiembrie 2012, în temeiul Deciziei Curții de Apel Chișinău s-a emis titlul executoriu nr. 1-122/12, prin care s-a dispus: "... se încasează de la Ion TABORĂ ... prejudiciul material cauzat în sumă de 563 456,46 lei."

– **Procesul de desfacere a căsătoriei și partajare a averii între Reclamantă și fostul soț Ion TABORĂ:**

La 08 iunie 2015, prin hotărâre judecătorească, a fost desfăcută căsătoria dintre Ion TABORĂ și Reclamantă. Prin aceeași hotărâre s-a stabilit locul de trai al copiilor minori: I.T. (născut în 2004), D.T. (născută în 2006) și M.T. (născută în 2010) cu mama, la domiciliul acesteia – în apartamentul nr. 301 din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân...

Tot prin aceeași hotărâre, apartamentul nr. 301 – proprietate comună a Reclamantei și a lui Ion TABORĂ a fost partajat între foștii soți, fiind atribuită Reclamantei ½ cotă-parte ideală din apartament.

La 08 februarie 2016, în temeiul Hotărârii din 08 iunie 2015 s-a înscris în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al Reclamantei asupra la ½ cotă ideală din apartamentul nr. 301. Apartamentul nr. 301 este locuința în care Reclamanta trăiește împreună cu cei trei copii minori ai săi.

– **Procedura de executare silită a titlului executoriu nr. 1-122/12 împotriva lui Ion TABORĂ:**

În vederea executării titlului executoriu nr. 1-122/12, executorul judecătoresc George BOȚAN a început să urmărească și bunurile Reclamantei, aplicând sechestre pe întreg apartamentul nr. 301, fără a o informa pe Reclamantă despre acest fapt. Reclamanta nu a cunoscut despre aplicarea sechestrului. Despre acest fapt Reclamanta a aflat întâmplător, când a mers la Oficiul Cadastral, pentru a-și înregistra cota sa parte din apartamentul 301, în temeiul Hotărârii din 08 iunie 2015. Astfel, executorul judecătoresc a permis Reclamantei să-și înregistreze cota parte din imobil, iar ulterior a aplicat din nou sechestrul, pe întreg bunul imobil – apartamentul nr. 301.

La 08 august 2017, executorul judecătoresc a organizat licitația la care a scos bunul imobil – apartamentul nr. 301 – proprietate comună pe cote părți a debitorului Ion TABORĂ și a Reclamantei. În cadrul licitației, apartamentul a fost adjudecat ofertantului Stela STATI, pentru suma de 865 000 lei. Corespunzător, executorul judecătoresc a emis Procesul-verbal cu privire la licitație.

– ***Demersul executorului judecătoresc privind confirmarea Procesului-verbal cu privire la licitație:***

La 25 august 2017 executorul judecătoresc George BOȚAN a depus la Judecătoria Chișinău (**sediul Ciocana**) Demersul privind confirmarea Procesului-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017.

Este relevant de notat că, executorul judecătoresc cunoștea la data de 25 august 2017 despre Contestația împotriva Procesului-verbal de licitație din 08 august 2017, depusă de Ludmila TABORĂ la 14 august 2017, la Judecătoria Chișinău, sediul Centru. Cu toate acestea, fără a aștepta hotărârea judecătorească pe marginea Contestației Reclamantei, executorul judecătoresc depune demersul de confirmare a Procesului-verbal la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

La 29 august 2017, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a emis Încheierea prin care a confirmat Procesul-Verbal cu privire la licitație din 08 august 2017.

Despre procesul din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) în cadrul căruia s-a examinat Demersul executorului judecătoresc de confirmare a Procesului-verbal cu privire la licitație și s-a confirmat acest Proces-verbal, Reclamanta nu a fost înștiințată. Ludmila TABORĂ nu a cunoscut despre acest proces, nu a fost citată și nu a participat în cadrul acestuia. Astfel, Reclamanta a fost privată de dreptul de a-și expune obiecțiile și a-și manifesta poziția vis-a-vis de vinderea la licitație inclusiv a cotei-sale părți din apartament.

La 15 septembrie 2017, Reclamanta a declarat recurs împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 august 2017.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, recursul Reclamantei a fost respins. Este relevant de notat că, instanța de recurs a verificat doar procedura de adoptare a Încheierii recurate, fără a examina faptul că Reclamanta a depus anterior Contestație împotriva Procesului-verbal, fără a ține cont că dânsa nu este debitor în procedura de executare și că i s-a încălcat dreptul de acces la justiție.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

În opinia autorului sesizării, Art. 142 din Codul de Executare al RM, în redacția în vigoare la data întocmirii prezentei sesizări, contravine prevederilor Art., Art. 4, 9, 20, 26, 46 din

15

Constituția RM, Art. 6 (1) și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Art. 1 din Protocolul adițional la CEDO.

A. Cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate:

Prezenta sesizare se înaintează ținând cont de constatările Curții Constituționale a RM din Hotărârea sa nr. 2 din 09 februarie 2016 – privind interpretarea Art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova. Considerăm că, circumstanțele speței întrunesc condițiile necesare, așa cum sunt prevăzute în Hotărârea sus-numită.

B. Cu privire la neconstituționalitatea Art. 142 din Codul de Executare al RM:

i. Norme și jurisprudență cu caracter obligatoriu:

– Prevederile relevante ale Constituției RM:

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

“(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 9. Principiile fundamentale privind proprietatea

“(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

(2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.”

Articolul 20. Accesul liber la justiție

“(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 26. Dreptul la apărare

“(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.”

Articolul 46. Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

“(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”

- **Prevederile relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:**

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

“Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

Articolul 13. Dreptul la un remediu efectiv

“Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

Articolul 1 Protocolul Adițional nr. 1. Protecția proprietății

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

- **Dreptul de acces la instanță (Articolul 6 CEDO) în practica Curții Europene a Drepturilor Omului:**

“Articolul 6 paragraful 1 garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță judecătorească în vederea soluționării plîngerilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, articolul consacră „dreptul la o instanță judecătorească”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a se adresa instanței judecătorești în materie civilă, este doar un aspect. La acesta se adaugă garanțiile prevăzute de articolul 6 paragraful 1 privitoare atît la organizarea și compunerea instanțelor, cât și la desfășurarea proceselor”. (Golder v. Marea Britanie, 21 februarie 1975, 4451/70).

- **Interpretarea obligației pozitive a statului ce se degajă din Articolul 13 CEDO, în practica Curții Europene a Drepturilor Omului:**

“Articolul 13 garantează, la nivel național, accesul la un remediu pentru apărarea drepturilor și libertăților enunțate în Convenție. Efectul Articolului 13 CEDO este de a impune un remediu național care să fie capabil să examineze în substanță o pretinsă

violare (“arguable complaint”) a Convenției, precum și să ofere o compensație echitabilă. Scopul obligației statului, ce derivă din Articolul 13 CEDO diferă în dependență de natura pretenției. Cu toate acestea, remediul cerut de Articolul 13 CEDO trebuie să fie “efectiv” în practică, precum și în lege, în particular, în sensul că exercitarea sa nu trebuie să fie îngrădită în mod nejustificat de acțiuni sau omisiuni a autorităților de stat”. (*Isayeva v. Russia, 24 februarie 2005*).

- **Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat de Adunarea Generală ONU la 16 decembrie 1966, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 aprilie 1993:**

Articolul 2

“... .

3. *Statele părți la prezentul Pact se angajează:*

a) *să garanteze că orice persoană ale cărei drepturi sau libertăți recunoscute în prezentul Pact au fost violate va dispune de o cale de recurs efectivă, chiar atunci când încălcarea a fost comisă de persoane acționând în exercițiul funcțiilor lor oficiale;*

b) *să garanteze că autoritatea competentă, judiciară, administrativă ori legislativă sau orice altă autoritate competentă potrivit legislației statului, va hotărî asupra drepturilor persoanei care folosește calea de recurs și să dezvolte posibilitățile de recurs jurisdicțional;*

c) *să garanteze că autoritățile competente vor da urmare oricărui recurs care a fost recunoscut ca justificat.*

- **Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale a RM:**

*”Întinderea controlului” efectuat de o instanță de judecată este o chestiune care se ia în considerație la examinarea constituționalității textelor de lege care stabilesc procedura de contestare a unei ”decizii administrative”. (**Hotărârea C.C. nr. 61g/2018 din 3 iulie 2018, § 60**)*

*În cazurile când sunt ridicate probleme ce țin de drepturile fundamentale ale persoanei, pretins a fi încălcate printr-o ”decizie administrativă”, instanțele de judecată trebuie să efectueze un control care să asigure protecția efectivă a acestor drepturi, în conformitate cu Constituția, cu jurisprudența Curții Constituționale, cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. (**Hotărârea C.C. nr. 61g/2018 din 3 iulie 2018, § 61**)*

*Curtea Constituțională a stabilit că, ”competența deplină a instanței de judecată pentru stabilirea și examinarea motivelor de fond care au stat la baza actului juridic” trebuie să se extindă chiar și asupra unor chestiuni foarte sensibile și secrete precum este securitatea națională. (**Hotărârea C.C. nr. 98g/2017 din 14 decembrie 2017, § 111**)*

ii. Norme și practică judiciară de drept comparat, fără caracter obligatoriu:

- Interpretarea obligației pozitive a statului ce derivă din Articolului 2 pct. 3 al Pactului privind drepturile civile și politice, în practica Comitetului ONU privind drepturile Omului:

“De fiecare data când un drept recunoscut de Protocol este afectat de o acțiune a unui agent al statului, trebuie să existe o procedură stabilită de stat, care să permită persoanei a cărei drepturi au fost afectate să pretindă în fața unui organ competent că a existat o încălcare a drepturilor sale”. (*Gauthier v. Canada, Comunicarea nr. 612/1995, 29 iulie 1997*)

“Articolul 2 pct. 3 al Pactului cere statelor să se asigure că persoanele beneficiază de remedii accesibile, efective și executorii pentru revendicarea drepturilor prevăzute în Pact. O importanță aparte este acordată instituirii mecanismelor judiciare și administrative corespunzătoare. Omisiunea unui stat de a examina pretențiile privind violarea drepturilor poate însăși constitui o încălcare separată a Pactului”. (*Basnet v. Nepal, Comunicarea nr. 2051/2011, 29 octombrie 2014*)

- Practica judiciară a Curții Europene de Justiție:

“Este pe seama sistemului juridic național a fiecărui Stat Membru să instituie instanțe și tribunale competente în a pune în aplicare reguli procedurale detaliate privitor la acțiuni de apărare a drepturilor individuale ce derivă din Dreptul Comunitar, cu condiția că aceste reguli, în primul rând, nu sunt mai puțin favorabile ca acelea care reglementează acțiuni similare la nivel național (principiul echivalenței) și, în al doilea rând, că acestea nu fac imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de Dreptul Comunitar (principiul eficienței)”. (*Edilizia Industriale Siderurgica SRL (Edis) v. Ministero delle Finanze, C-231/96, 1998*).

- Codul de Executare al Germaniei:

Secțiunea 771. *Proceduri intentate de terți în vederea prevenirii executării hotărârii judecătorești*

“(1) Dacă un terț pretinde a deține un titlu care împiedică dispunerea de obiectul executării silite, este în drept să se opună executării silite prin înaintarea unei acțiuni în modul corespunzător în instanța de judecată din districtul unde se urmărește executarea silită.”

Secțiunea 774. Proceduri intentate de terți în vederea prevenirii executării

“Dacă, în conformitate cu secțiunea 741, se urmărește executarea silită privitor la proprietatea comună a soților, unul dintre soți se poate opune în conformitate cu secțiunea 771 în acele cazuri când, privitor la proprietatea comună a soților, hotărârea judecătorească adoptată în privința celuilalt soț nu produce efecte pentru soțul care se opune.”

– **Codul de Executare al României:**

Articolul 650. Terții

“Orice terta persoana vatamata printr-un act de executare silita poate solicita desfiintarea acestuia sau, dupa caz, incetarea executarii silita incesi, numai pe calea contestatiei la executare, daca prin lege nu se dispune altfel.”

Capitolul VI Contestația la executare**Articolul 712. Obiectul contestației**

“(1) Împotriva executării silită, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.

(2) Dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art. 443, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu.

(3) De asemenea, după începerea executării silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silită, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

(4) Împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare.”

Articolul 717. Procedura de judecată

“(1) Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută de prezentul cod pentru judecata în prima instanță, care se aplică în mod corespunzător, dispozițiile art. 200 nefiind aplicabile în acest caz.

(2) Instanța sesizată va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare contestate, dispozițiile art. 286 fiind aplicabile în mod corespunzător, și îi va pune în vedere părții interesate să achite cheltuielile ocazionate de acestea.

(3) Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.

(4) La cererea părților sau atunci când apreciază că este necesar, instanța va putea solicita relații și explicații scrise de la executorul judecătoresc.”

– **Codul de Executare al Estoniei:**

§ 222. *Acțiunea terțului în vederea ridicării sechestrului sau declarării inadmisibile a executării silită pentru alt motiv*

“(1) Un terț care are un drept asupra obiectului executării silită care împiedică executarea silită, în special un drept de proprietate sau un drept real, este drept să înainteze o acțiune de ridicare a sechestrului sau de declarare inadmisibilă a executării pentru alte motive în instanța din jurisdicția unde se realizează executarea silită.”

ARGUMENTE DE NECONSTITUȚIONALITATE A PREVEDERILOR ART. 142 COD DE EXECUTARE AL RM:

1. **Articolul 142 Cod de Executare al RM îngrădește accesul la justiție pentru persoanele care nu sunt parte a procedurii de executare, dar a căror drepturi și interese sunt sau pot fi lezate în cadrul procedurii de executare:**

Articolul 20 din Constituția RM garantează dreptul de acces la justiție. Articolul 142 Cod de Executare al RM contravine Articolului 20 din Constituția RM.

Drepturile și interesele legitime ale unui terț, care deține un bun imobil în coproprietate cu debitorul, pot fi afectate în cadrul procedurii de executare. Aplicarea sechestrului sau vânzarea la licitație a bunului proprietate comună ar putea să lezeze dreptul de proprietate al terțului care nu este participant al procedurii de executare. Prin urmare, terțul trebuie să dispună de o posibilitate legală de a se adresa în instanța de judecată în vederea verificării legalității acțiunilor executorului și apărării drepturilor sale. De cele mai dese ori terțul va fi interesat să-și protejeze dreptul de proprietate, asupra unui bun mobil sau imobil.

Textul Art. 142 Cod de Executare nu permite unui terț de a se adresa în instanța de judecată pentru a contesta procedura de desfășurare a licitației de către un executor judecătoresc. Aliniatul (3) al Art. 142 Cod de Executare se referă la "terții care nu au participat la licitație". Este o sintagmă insuficient de clară. La prima vedere și, cel mai probabil, textul de lege se referă la persoanele care ar fi dorit să fie "participanți la licitație", așa cum aceștia sunt descriși în Art. Art. 130, 131 și 134 Cod de Executare. Dar această formulare lasă loc de interpretare în sensul în care ar putea fi tălmăcită ca "*orice persoană vătămată printr-un act de executare*". În orice caz, deficiența de claritate și previzibilitate a formulării legislative face ca aceasta să fie neconstituțională și pe motiv de **neclaritate și imprevizibilitate.**

Cert este că din întreg conținutul Art. 142 Cod de Executare nu se poate deduce clar și fără echivoc o normă care să stabilească, că "*orice persoană ale cărei drepturi și*

interesele legitime i-au fost încălcate în cadrul procedurii de licitație este în drept să se adreseze în instanța de judecată cu cererea privind anularea licitației". Această omisiune de reglementare în Art. 142 Cod de Executare neglijează și îngreșește dreptul constituțional de acces la justiție al terților, interesele cărora pot fi lezate prin licitația organizată de executor.

Aliniatul (2) al Art. 142 Cod de Executare îngreșește dreptul de acces la justiție privitor la contestarea licitației și pe motiv că exclude pentru orice persoană, inclusiv pentru participanții la procedura de executare, dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu cererea de anulare a licitației. Dreptul de acces la justiție, care presupune și dreptul de a solicita și obține un control judiciar deplin într-o instanță cu deplină competență, este încălcat.

Posibilitatea prevăzută de aliniatul (2) al Art. 142 Cod de Executare de a declara recurs împotriva Încheierii de confirmare a licitației nu asigură realizarea principiului controlului judiciar deplin. Aceasta deoarece instanța care confirmă procesul-verbal al licitației nu efectuează o examinare efectivă a cauzei, într-o procedură contencioasă. La rândul său, instanța care examinează recursul împotriva Încheierii are competențe restrânse.

2. Aplicarea standardelor relevante ale Curții Constituționale a RM la prezenta speță:

- *"Întinderea controlului" efectuat de o instanță de judecată este o chestiune care se ia în considerație la examinarea constituționalității textelor de lege care stabilesc procedura de contestare a unei "decizii administrative". (Hotărârea C.C. nr. 61g/2018 din 3 iulie 2018, § 60)*

În speță, din conținutul Art. 142 Cod de Executare reiese că, "întinderea controlului" judecătoresc nu este unul deplin, prin ce se atestă că garanția controlului judiciar efectiv oferit de această normă este sub standardul acceptat de Curtea Constituțională. Prin urmare, de aici se desprinde un alt argument în susținerea demersului de neconstituționalitate.

- *În cazurile când sunt ridicate probleme ce țin de drepturile fundamentale ale persoanei, pretins a fi încălcate printr-o "decizie administrativă", instanțele de judecată trebuie să efectueze un control care să asigure protecția efectivă a acestor drepturi, în conformitate cu Constituția, cu jurisprudența Curții Constituționale, cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. (Hotărârea C.C. nr. 61g/2018 din 3 iulie 2018, § 61)*

În cauza civilă din care s-a inspirat prezenta sesizare de neconstituționalitate este pus în discuție dreptul de proprietate al Reclamantei. Executorul judecătoresc a vândut la licitație ½ cotă parte din imobil, proprietate a Reclamantei, chiar dacă dânsa nu era debitor și nici parte a procedurii de executare. Art. 142 Cod de Executare nu oferă Reclamantei un remediu deplin și efectiv împotriva abuzului executorului judecătoresc, deoarece nu conferă instanței de judecată atribuții suficiente pentru a efectua un control care să asigure protecția efectivă a dreptului Reclamantei la proprietate. Și sub acest aspect norma nu îndeplinește cerințele minime ale standardului Curții Constituționale a RM.

- *Curtea Constituțională a stabilit că, "competența deplină a instanței de judecată pentru stabilirea și examinarea motivelor de fond care au stat la baza actului juridic" trebuie să se extindă chiar și asupra unor chestiuni foarte sensibile și secrete precum este securitatea națională. (Hotărârea C.C. nr. 98g/2017 din 14 decembrie 2017, § 111)*

Dacă Curtea Constituțională a RM a prevăzut că, "competența deplină" a instanței trebuie să se extindă și asupra unor aspecte precum sunt "securitatea națională", atunci în materia "executării hotărârilor judecătorești civile" acest standard se impune cu atât mai mult. De altfel, considerăm că în materia de executare controlul asupra acțiunilor executorului judecătoresc trebuie să fie mai riguros.

3. Necesitatea respectării principiului protecției judiciare efective și principiului non-discriminării:

Este esențial pentru menținerea supremației legii în societate și pentru legitimitatea ordinii legale ca utilizarea arbitrară și excesivă a puterii de stat să fie supusă controlului. Controlul judiciar oferă un instrument care permite contestarea legalității modului în care este exercitată puterea executivă. (Claire KULPATRICK și alții, *The future of Remedies in Europe*, Hart Publishing, pag. 257)

La baza funcționării remediilor legale individuale în sistemul de drept al EU stă **principiul eficienței/protecției judiciare efective**. Acest principiu influențează toate etapele procesului de judecată. (Wendy KENNETT, *The enforcement of judgments in Europe*, Oxford University Press, pag. 28).

Executorul judecătoresc acționează în numele statului. Limitarea posibilității de a contesta actele executorului încalcă principiul controlului judiciar asupra actelor administrative.

Remarcăm că persoanele care sunt executate de bunuri imobile nu sunt tratate similar ca și persoanele care sunt executate de bunuri mobile. Tratatamentul diferit

dezavantajează pe cei cu bunuri imobile, deoarece li se limitează accesul la justiție. Nu există nici o justificare legitimă pentru această limitare.

La caz, nu se pune la îndoială că Ludmila TABORĂ are o pretenție legitimă și întemeiată privitor la încălcarea dreptului de proprietate. Articolul 20 din Constituția RM, precum și Articolele 6 (1) și 13 CEDO îi garantează dreptul de acces la instanță și dreptul la un remediu efectiv. În practică acest drept constituțional al lui Ludmila TABORĂ nu se realizează, deoarece nu se reflecta în mod efectiv în legislația națională.

Ludmila TABORĂ nu are la dispoziția sa un mecanism eficient de a contesta actul administrativ prin care i s-a încălcat dreptul de proprietate - *Procesul-verbal privind rezultatul licitației*. Acest Proces-verbal a fost recunoscut ca fiind legal într-o procedură simplificată, fără participarea ei. Contestația înaintată în judecată va fi examinată prin prisma Art. 142 Cod de Executare al RM, care nici măcar nu o include în cercul persoanelor cu drept de a se adresa în judecată împotriva unui asemenea proces-verbal. În consecință, **principiul protecției judiciare efective este încălcat**. Garanțiile acestui principiu, enunțate în Constituția RM și Convenția Europeană a Drepturilor Omului rămân a fi **teoretice și iluzorii pentru Ludmila TABORĂ**.

4. Necesitatea asigurării accesului la instanță (Articolul 6 (1) CEDO) și a unui remediu efectiv la nivel național (Articolul 13 CEDO) pentru pretenția privind violarea dreptului la protecția proprietății (Articolul 1 Protocolul 1 CEDO):

Articolul 13 CEDO stabilește pe seama autorităților naționale sarcina de a asigura "dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale" pentru "orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de convenție au fost încălcate".

În speță, Ludmila TABORĂ se plânge în instanța de judecată ca prin vânzarea bunului său la licitație i s-a încălcat dreptul la protecția proprietății, garantat de Articolul 1 Protocolul 1 CEDO. Pretenția Reclamantei este una legitimă și întemeiată, motiv pentru care trebuie să fie pasibilă de a fi supusă unui **control judiciar deplin** de către instanța de judecată sesizată. Un asemenea control judiciar deplin poate fi asigurat doar cu întrunirea a trei condiții:

- a) legea națională oferă dreptul de acces la instanță lui Ludmila TABORĂ;
- b) instanța sesizată prin Contestația lui Ludmila TABORĂ este investită cu deplină competență pentru examinarea cauzei;
- c) cauza sa fie examinată în procedură contencioasă, în cadrul căreia să fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil lui Ludmila TABORĂ.

Articolul 142 Cod de Executare al RM este o normă specială, care reglementează *procedura de contestare a rezultatului licitației*. Această normă stabilește, *inter alia*, cercul persoanelor cu drept de a contesta rezultatul licitației și delimitează din

procedura generală ordinea de contestare a *bunurilor care urmează a fi supuse înregistrării de stat (n.n. aici se includ bunurile imobile)*. În acest context, observăm că nici una din cele trei condiții enunțate mai sus nu se întrunesc în cazul lui Ludmila TABORĂ. Anume:

- Ludmila TABORĂ, nefiind nici parte a procedurii de executare și nici participant la licitație, nu este inclusă în lista persoanelor cu drept de a contesta Procesul-verbal cu privire la licitație. Prin urmare, Ludmila TABORĂ nu are acces la instanță pentru Contestația ei privitor la încălcarea dreptului de proprietate prin licitație;
- În cazul bunurilor imobile Art. 142 Cod de Executare al RM nici nu prevede posibilitatea de a adresa o contestație. În asemenea cazuri legalitatea Procesului-verbal este verificată doar într-o procedură de control simplificată, fără citarea și participarea lui Ludmila TABORĂ și fără asigurarea garanțiilor unui proces echitabil;
- Posibilitatea lui Ludmila TABORĂ de a contesta *Încheierea instanței privind confirmarea licitației*, nu este un remediu judiciar efectiv. Ludmila TABORĂ nu este invitată de a participa la examinarea recursului, iar instanța nu efectuează o examinare în fond a Contestației privind încălcarea dreptului de proprietate. Instanța de recurs doar examinează respectarea formalităților procedurale de adoptare a Încheierii instanței de judecată privind confirmarea Procesului-verbal de licitație.

În rezultat, se constată că Art. 142 Cod de Executare al RM este contrar Articolului 6 (1) CEDO, Articolului 13 combinat cu Articolul 1 Protocolul 1 CEDO.

5. Lipsa altor remedii judiciare naționale pentru contestarea Proceselor-verbale privind licitația desfășurată de un executor judecătoresc:

Interesul lui Ludmila TABORĂ de a contesta Procesul-verbal cu privire la licitație nu este legat de o eventuală dorința de a interveni în cadrul unei proceduri de executare unde nu este parte sau de a beneficia de careva drepturi în cadrul unei astfel de proceduri de executare. Interesul lui Ludmila TABORĂ ține exclusiv de necesitatea de a-și apăra dreptul de proprietate asupra bunului său imobil. Or, dânsa a fost privată de proprietate anume prin procedura de licitație realizată de executorul judecătoresc.

Legislația națională nu oferă lui Ludmila TABORĂ alt remediu judiciar pentru apărarea dreptului său de proprietate împotriva acțiunilor executorului judecătoresc care se soldează cu vânzarea forțată a bunului la licitație. Modul în care este formulat Art. 142 Cod de Executare al RM duce la concluzia că, acest articol este unica normă care stabilește în mod exclusiv modul de contestare a rezultatului licitației desfășurate de executor. Anume astfel este interpretată această normă de către instanțele de judecată. Odată fiind sesizate cu o contestație sau cerere de chemare în judecată împotriva actului

executorului judecătoresc - *Proces-verbal privind rezultatul licitației*, instanța o examinează în ordinea prevăzută de Art. 142 Cod de Executare al RM.

6. Necesitatea declarării drept neconstituțional a întreg conținutului Art. 142 Cod de Executare al RM:

Toate argumentele de mai sus susțin ideea de bază a acestei sesizări, că Art. 142 Cod de Executare al RM, care reglementează în mod exclusiv procedura de contestarea a rezultatelor licitației, nu corespunde exigențelor unui remediu efectiv. Argumentele în susținerea acestei idei sunt mai sus, nu le vom reitera. Aici doar susținem opinia noastră că Art. 142 Cod de Executare al RM trebuie să fie declarat neconstituțional integral.

În Codul de Executare al RM urmează a fi introdus un nou articol, care să ofere un remediu judiciar efectiv pentru orice persoană interesată să conteste acțiunile executorului judecătoresc. Un exemplu potrivit în acest sens poate servi procedura stabilită prin prevederile Art. Art. 650, 712 și 717 din Codul de Executare al României.

Înțelegem că, Curtea Constituțională a RM nu are competența de a adopta legi. De asemenea, înțelegem că, Curtea Constituțională a RM, în cazul în care va admite integral prezenta sesizare, va trebui să indice cum va trebui acoperit golul legislativ prin declararea drept neconstituțional a întregului Art. 142 Cod de Executare a RM.

Avem deplina încredere și certitudine că Înalta Curte va identifica cea mai potrivită soluție la acest capitol.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Prin prezenta sesizare se solicită Înaltei Curți, în virtutea atribuțiilor și competențelor cu care este investită, de a exercita controlul constituționalității și de a declara drept neconstituțional Art. 142 din Codul de Executare al RM, în varianta existentă la momentul depunerii prezentei sesizări:

„(1) Creditorul, debitorul și/sau persoanele care au participat la licitație pot contesta procesul-verbal de desfășurare a licitației în termen de 15 zile de la data desfășurării.

(2) În cazul vânzării bunurilor care urmează a fi supuse înregistrării de stat, va fi contestată încheierea instanței de judecată privind confirmarea licitației.

(3) În termen de 2 luni de la data când trebuiau să afle despre desfășurarea licitației, terții care nu au participat la licitație pot cere anularea rezultatelor ei. Persoanele respective nu vor putea fi repuse în termenul de contestare dacă, din data desfășurării licitației, a trecut mai mult de un an.

(4) În cazul contestării rezultatelor licitației de către părțile în procedura de executare, sumele obținute în urma desfășurării licitației se mențin în contul curent special al executorului judecătoresc pînă la devenirea irevocabilă a hotărîrii judecătorești prin care s-a examinat contestarea.”

care contravine prevederilor Art. Art. 4, 9, 20, 26, 46 din Constituția RM, Art. 6 (1) și

13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Art. 1 din Protocolul adițional la CEDO.

VI. DATE SUPPLEMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Prevederile normei contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, inițiate în baza Contestației Reclamantei Ludmila TABORĂ împotriva Procesului-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017. Art. 142 Cod de Executare al RM, care reglementează în mod exclusiv procedura de contestarea a rezultatelor licitației, nu corespunde exigențelor unui remediu efectiv. Acest articol nu oferă un remediu judiciar efectiv pentru orice persoană interesată să conteste acțiunile executorului judecătoresc. Respectiv, pentru motivele de neconstituționalitate declarate supra, Art. 142 din Codul de Executare al RM urmează a fi declarat drept neconstituțional.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

1. Procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017;
2. Contestație împotriva Procesului-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017, depusă la 14 august 2017;
3. Hotărârea Judecătoriei sect. Ciocana, mun. Chișinău din 08 iunie 2015;
3. Extras din Registrul bunurilor imobile privind bunul imobil – ap. 301 ap. 301 din str. bd. Mircea cel Bătrân nr. 39, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100313240.02.301;
4. Decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012;
5. Titlul executoriu nr. 1-122/12 din 18 octombrie 2012 (efectiv din 28 noiembrie 2012);
6. Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 august 2017;
7. Recurs împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 august 2017;
8. Decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe propria onoare că informațiile ce se conțin în prezenta sesizare sunt exacte și corespund adevărului.

Cu respect,

Avocatul Andrei BRICEAC, reprezentantul Reclamantei Ludmila TABORA

Ludmila TABORA

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător - Victoria Sanduța

grefier - Gabriela Juc

examinând în ședință publică, cererea de chemare în judecată depusă de Taboră Ludmila către SRL "Pecos Auto" și Taboră Ion, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

constată:

1. La 14 august 2017 Taboră Ludmila s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SRL "Pecos Auto" și Taboră Ion, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George privind contestarea actelor executorului judecătoresc, solicitând anularea procesului-verbal din 08.08.2017 cu privire la petrecerea licitației întru executarea documentului executoriu nr.1-122/12 din 18.10.2012 prin care a fost vândut ap.301 din str.Mircea cel Bătrîn 39, mun.Chișinău cu nr.cadastral 0100313240.02.301, precum și rezultatelor licitației.
2. În susținerea poziției sale Ludmila Taboră, a invocat că nu este debitor în cadrul procedurii de executare, însă prin Procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017 a fost înstrăinat bunul imobil ce îi aparține cu drept de proprietate personală. Astfel, Reclamanta s-a plâns instanței de judecată că, prin vânzarea bunului său la licitație i s-a încălcat dreptul la protecția proprietății, garantat de Articolul 1 Protocolul 1 CEDO.
3. Reprezentantul reclamantului, avocat Andrei Briceac, a înaintat o cerere, prin care a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 142 din Codul de Executare al RM.
4. În ședința de judecată, reclamanta Ludmila Tabora, a susținut cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea supunerii controlului constituționalității a prevederilor art. 142 din Codul de Executare al RM.
5. Reprezentanții părților, în ședința de judecată, nu s - au prezentat fiind legal citați.
6. Executorul Judecătoresc George Boțan, în ședința de judecată nu s - a prezentat fiind legal citat.
7. Analizând cererea formulată de către reclamanta Ludmila Tabora privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța consideră necesar de a o admite, din următoarele considerente.
8. În conformitate cu art. 12¹ Cod de procedură civilă este prevăzut că, (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. (2) La ridicarea

excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîna pledoariile.

9. În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: “[§82] Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
 - a. obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b. excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - c. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
 - d. nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
10. [§83] Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate **constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.**”
11. Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează prevederile art 142 din Codul de Executare al RM.
12. În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.
13. Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că normele vizate constituie obiect al controlului de constituționalitate, fiind incluse în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.
14. Cererea de ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reprezentantul reclamantului Ludmila Tabora, avocat Andrei Briceac și susținută de reclamantă în ședința de judecată, normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, în litigiul aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) (dosar nr. 25c ¹¹ - 341/2018 (12 – 25 – 84439 – 21122017) în cauza civilă la cererea de chemare în

3

judecată depusă de Taboră Ludmila către SRL "Pecos Auto" și Taboră Ion, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

15. Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecătii, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reclamantului și ridică excepția de neconstituționalitate a art.142 din Codul de Executare.

16. În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.142 din Codul de Executare.

Se remite Curții Constituționale prezenta Încheiere, Sesizarea, copia cererii de chemare în judecată, copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, copia dosarului pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Victoria Sanduța